

Sygn. akt II C 96/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR A. S.

Protokolant: sekr. sądowy M. U.

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

1. oddala powództwo;
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 96/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 maja 2016 roku skierowanym przeciwko W. P. i A. P. powód Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 8 092,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż D. P. zawarła z powodem umowę o kartę kredytową C. z dnia 28 marca 2008 roku i nie dokonała spłaty zadłużenia z tytułu tej umowy. D. P. zmarła 25 listopada 2012 roku. Pozwani jako następcy prawni D. P. są solidarnie zobowiązani do uregulowania zadłużenia wynikającego z tej umowy w kwocie 8 092,06 zł, na którą składają się: kwota 7 901,95 zł tytułem niespłaconego kredytu, kwota 155,11 zł tytułem odsetek umownych za okres od dnia 28 marca 2008 roku do dnia 25 listopada 2012 roku, kwota 35 zł tytułem niespłaconych opłat i prowizji.

(pozew k. 2-3v, pełnomocnictwo k. 5, odpis krs k. 6-12)

W piśmie z dnia 12 sierpnia 2016 roku pełnomocnik pozwanego powiadomił, że prawidłowe dane pozwanej to A. R..

(pismo k. 28)

W dniu 14 września 2016 roku w niniejszej sprawie pod sygn. akt II Nc 895/16 został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty k. 30)

W dniu 24 stycznia 2017 roku pozwana A. R. wniosła o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 14 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt II Nc 895/16. Wraz z wnioskiem pozwana wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty. Pozwana podniosła, że o toczącym się postępowaniu dowiedziała się w dniu 23 stycznia 2017 roku. Wskazała, iż od 3 lat nie przebywa pod adresem podanym w pozwie. Podniosła, że nigdy nie uchylała się od spłaty zadłużenia.

(wniosek o przywrócenie terminu k. 45, sprzeciw k. 48-49v)

Zarządzeniem z dnia 1 lutego 2017 roku stwierdzono, że sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty został wniesiony w terminie.

(zarządzenie k. 53)

W dniu 15 lutego 2017 roku swój udział w sprawie zgłosił pełnomocnik pozwanej w osobie adwokata.

(pełnomocnictwo k. 55)

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 21 lutego 2017 roku, powód podtrzymał powództwo w całości. Podniósł, iż korespondencja do pozwanej kierowana była na jedyny znany powodowi adres zamieszkania pozwanej, a próby telefonicznego kontaktu nie powiodły się. Powód podkreślił, iż pozwana nie kwestionując zadłużenia uznała roszczenie. Okoliczności leżące po stronie pozwanej nie mogą stanowić przesłanki do zwolnienia jej z obowiązku zapłaty na rzecz powoda. W ocenie powoda pozwana swym zachowaniem dała powód do wytoczenia przedmiotowego powództwa, dlatego żądanie zapłaty zwrotu kosztów postępowania jest uzasadnione.

(odpowiedź na sprzeciw k. 57-59)

Na rozprawie w dniu 25 maja 2017 roku pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na okoliczność zaspokojenia przez pozwaną roszczeń powoda. Wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania w związku z podtrzymywaniem przez powoda żądania pozwu pomimo wyegzekwowania na jego rzecz całej należności.

(protokół rozprawy k. 77-78)

Pełnomocnik powoda w dniu 1 czerwca 2017 roku został zobowiązany do zajęcia stanowiska w sprawie w związku z twierdzeniem pozwanej o spłacie zadłużenia objętego pozwem. Strona powodowa nie ustosunkowała się do podnoszonych okoliczności.

(pkt 2 postanowienia k. 78, potwierdzenie odbioru k. 87)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 24 października 2017 roku Sąd odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(protokół rozprawy k. 90)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

(protokół rozprawy k. 90)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. P. w dniu 28 marca 2008 roku zawarła z Bankiem (...) SA z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową C. uprawniającą do dokonywania transakcji w ramach limitu ustalonego na kwotę 10 000 złotych.

(umowa o kartę kredytową C. k. 14)

Według stanu na dzień 25 listopada 2012 roku stan zadłużenia solidarnych dłużników A. R. i W. P. z tytułu umowy z dnia 28 marca 2008 roku, jako spadkobierców D. P. względem Banku (...) SA w W. wynosił 8 092,06 zł, w tym: kwota 7 901,95 zł tytułem niespłaconego kredytu, kwota 155,11 zł tytułem odsetek umownych za okres od dnia 28 marca 2008 roku do dnia 25 listopada 2012 roku, kwota 35 zł tytułem niespłaconych opłat i prowizji.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 13, bezsporne)

D. P. zmarła 25 listopada 2012 roku. Spadek po niej na podstawie ustawy nabyli mąż W. P. oraz córka A. P. (obecnie R.), po 1/2 części każde z nich.

(notarialny akt poświadczenia dziedziczenia k. 15-17)

Pismem z dnia 20 sierpnia 2015 roku powód wezwał pozwaną A. P. do zapłaty kwoty 8 092,06 zł w terminie do 3 września 2015 roku. Wezwanie zostało skierowane na adres: ul. (...) w Ł..

(wezwanie do zapłaty k. 62)

Za pośrednictwem poczty elektronicznej w dniu 4 września 2015 roku pozwana A. P. poinformowała powoda, iż pismo zostało przesłane na jej stary adres. Zwróciła się do powoda o kontakt telefoniczny, w celu rozmowy na temat spłaty zadłużenia po swojej matce.

(wydruk wiadomości z poczty elektronicznej k. 63)

A. R. w okresie od 21 października 1988 roku do 4 lutego 2014 roku była zameldowana pod adresem Ł., ul. (...), zaś od 4 lutego 2014 roku do 24 stycznia 2017 roku pod adresem Ł., ul. (...). Pozwana obecnie zameldowana jest pod adresem (...) w Ł. od dnia 24 stycznia 2017 roku. Pozwana nabyła w całości prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) w dniu 1 sierpnia 2016 roku.

(zaświadczenie k. 52, kserokopia aktu notarialnego k. 50-51v)

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi J. K. prowadził w sprawie o sygn. akt Km (...)postępowanie egzekucyjne przeciwko pozwanej na wniosek Banku (...) SA w W. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt II Nc 895/16 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 13 grudnia 2016 roku. W wyniku wpłat dokonywanych na rachunek Komornika w styczniu 2017 roku, postępowanie w tej sprawie zostało zakończone wskutek wyegzekwowania należności objętej tytułem wykonawczym.

(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 73, potwierdzenia wykonania przelewu k. 74,-76, wyjaśnienia pozwanej k. 77, okoliczności uznane za przyznane w trybie art. 230 kpc)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii formalnych, należy przytoczyć treść przepisu art. 167 i 168 k.p.c., stosownie do których czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna. Jeżeli jednak strona nie dokonała czynności w terminie bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu (art. 168 § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie zostało dowiedzione, że odpis nakazu zapłaty nie został pozwanej skutecznie doręczony, gdyż korespondencję dla niej przesłano na adres, pod którym nie zamieszkiwała. Korespondencja dla pozwanej skierowana na adres z pozwu została awizowana i uznana doręczoną z dniem 6 października 2016 roku.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w dacie wniesienia pozwu, oraz także później pozwana nie zamieszkiwała pod adresem wskazanym w pozwie, dlatego nie można uznać doręczenia korespondencji dla niej –

zawierającej odpis nakazu zapłaty, wraz z odpisem pozwu z załącznikami oraz pouczeniem - za skuteczne z powołaniem się na przepis art. 139 k.p.c. (tak też Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z 30.08.2000 r., V CKN 1384/00, opubl. L. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 22.3.1995 r., II CRN 4/95, opubl. L.; Sąd Najwyższy w postanowieniu z 1.7.1967 r., III PRN 47/67, opubl. L.).

Skoro przed datą wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty nie został on jej skutecznie doręczony, to nie może być mowy o uchybieniu przez pozwaną terminowi do wniesienia tego sprzeciwu.

Sąd oddalił powództwo uznając roszczenie powoda za nieuzasadnione.

Stosownie do art. 316 § 1 k.p.c. Po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Jest to tzw. zasada aktualności orzeczenia. Sąd uwzględnia zatem stan faktyczny i prawny istniejący w chwili zamknięcia rozprawy a nie w chwili wytoczenia powództwa. Stan ten może bowiem ulec zmianie na skutek różnego rodzaju okoliczności. Do czynności wpływających na zmianę stanu sprawy istniejącego w chwili wnoszenia pozwu należy również spełnienie świadczenia przez pozwanego w toku postępowania, powodujące wygaśnięcie dochodzonego roszczenia. Taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. W okresie między wytoczeniem powództwa (6 maja 2016 roku) a zamknięciem rozprawy (24 października 2017 roku) kwota dochodzona pozwem została wyegzekwowana od pozwanej przez Komornika na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym z dnia 14 września 2016 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności dnia 13 grudnia 2016 roku. Przed skutecznym wniesieniem przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty, a już po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zostało zainicjowane postępowanie egzekucyjne, w którym cała należność, objęta nakazem zapłaty została wyegzekwowana. Powód nie kwestionował okoliczności, że jego wierzytelność została zaspokojona w całości.

W tych okolicznościach żądanie powoda zasądzenia kwoty spłaconej przez pozwaną jest bezpodstawne. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostaje fakt, że kwota dochodzona pozwem została przymusowo wyegzekwowana od pozwanej.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 par. 1 i 3 k.p.c. W myśl art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd oddalił powództwo z tego powodu, że na skutek spełnienia świadczenia przez pozwaną doszło do wygaśnięcia objętej roszczeniem wierzytelności, tym samym odpadła podstawa do uwzględnienia powództwa. Nie oznacza to jednak, że strona powodowa wygrała niniejszą sprawę.

Pozwana wprawdzie zaspokoila roszczenie powoda dopiero po wniesieniu pozwu i wydaniu przez Sąd nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, jednakże zarówno odpis pozwu, jak i odpis nakazu zapłaty zostały wysłane na nieaktualny adres zamieszkania pozwanej. Pozwana o toczącym się przeciwko niej postępowaniu sądowym powzięła informację dopiero od komornika sądowego w związku z prowadzonym wobec niej postępowaniem egzekucyjnym. Powód był informowany przez pozwaną, że jej adres zamieszkania podany w wezwaniu do zapłaty nie jest aktualny, mimo to nie podjął czynności zmierzających do ustalenia aktualnego adresu.

Na podkreślenie zasługuje również okoliczność, iż strona powodowa pomimo uregulowania przez pozwaną należności nie cofnęła powództwa i podtrzymywała żądanie pozwu do zamknięcia rozprawy.

Mając na względzie poczynione uprzednio rozważania, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty postępowania, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w osobie adwokata w kwocie 2 400 złotych określonej rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015 poz. 1800).